

Farmers 1 (2008) Foto Louise te Poele

De afwijking in het doodgewone portret

Gelukkig dat ze er nog steeds zijn: de pioniers die vers van de academie zelf iets opzetten en daar het mooiste bij elkaar brengen wat de kunstacademie te bieden had. De meeste van dit soort initiatieven sneuvelt na één, twee jaar. Een organisatie opzetten is niet het moeilijkst, moeilijker is het die organisatie te bestendigen.

In Breda is dat laatste gelukt toen ex-St. Joost-studenten Dennis Elbers en Yasser Balleman in 2004 besloten een ruimte te huren waar ze werk van vrienden in een brede, ook internationale, context konden tonen. Stichting KOP was het resultaat. Inmiddels zetelt het initiatief in een voormalig elektriciteitsbedrijf onder de rook van de Bredase suikerfabriek. Daar is, samen met het Brabants Instituut voor School en Kunst, een omvangrijke tentoonstelling opgezet over portretten in de schilderkunst en de fotografie.

Alle 28 deelnemers zijn geselecteerd op hun afwijkende benadering van het doodgewone portret. Dat kan, zoals van fotograaf Céline van Balen, een zo bloot mogelijk portret zijn, met elk rimpeltje en schilfertje zichtbaar. Of juist een onherkenbaar, uit abstracte brokstukken bij elkaar geschilderd portret (Rein Blank). Schilder Jaap de Vries bewerkte een beroemde foto van Carel van Hees tot een schitterend nieuw werk. Hij maakte in 2000 *Play*, een jon-

gen met buitenboordbeugel, zijn sproetengezicht vertrokken tot een gruwelijke grimas. Negen jaar later schilderde De Vries een nog gruwelijker versie: *Birth of a Face*. In deze 'gezichtsgeboorte' zijn alleen de tanden, de opengesperde mond en het martelwerktuig van de beugel daaromheen zichtbaar.

Het goede van de tentoonstelling is dat er veel werk van nog nauwelijks doorgebroken kunstenaars hangt – en dat is precies waar KOP ooit voor werd opgericht. Tot de grote beloften behoren de fotografen Anouk Kruithof, Louise te Poele, de tekenaars Thijs Persijn en Anouk Bax en de schilder Pascal Bastiaenen. Bastiaenen toont twee reusachtige groepsportretten, waarin het uiteenvallende gezin waarvan hij vroeger deel uitmaakte op een melancholieke, maar niet sentimentele manier wordt verbeeld. Hij schildert zo trefzeker en vol engagement dat het onbegrijpelijk is waarom nog geen enkele gerenommeerde galerie zich over hem – en ook die anderen – heeft ontfermd. Kom op, galeries: wat belet jullie?

LUCETTE TER BORG

Oog in Oog – met oa Louise te Poele, Jaap de Vries en Anton Corbijn. T/m 26 april. Stichting KOP, Speelhuislaan 171, Breda. Vr t/m zo 13-17u.
Inl: www.stichtingkop.nl